

EZRA'S BIBLE CLASS எஸ்றாவின் வேதாகம வகுப்பு

நெகேமியா 8

“கர்த்தருடைய வேதம் குறைவற்றதும், ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறதுமாயிருக்கிறது.” சங்கீதம் 19:7

எஸ்றா, நியாயப்பிரமாணத்தின் ஆராய்ச்சியை தொடரவும் அவைகளை தொகுக்கவும் பாபிலோனுக்கு திரும்பினார். பதிமூன்று வருடங்களுக்கு பிறகு அவரைப் பற்றி கேள்விப்படுகிறோம். மறுபடியும் அவர் குறிப்பிடப்பட்டவர்களுடன் எருசலேமிற்கு சென்றார். நெகேமியாவின் வேலையாகிய நகரத்தின் அலங்கம் மற்றும் வாசல்களை கட்டுதல் யூத புது வருடத்திற்கு ஒரு வாரத்திற்கு முன்னரே முடிவடைந்தது. அந்த வாரம் ஓய்வு மற்றும் புத்துணர்ச்சிக்காக பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்த நாளில் (அக்டோபர் முதல் தேதி) ஒரு பொதுக்கூட்டம் தேவலாயத்துக்கு பின்னாடி ஒரு திறந்த வெளி சதுக்கத்தில் நடந்தது. அங்கே ஒரு பிரசங்க மேடை எஸ்றாவுக்காக அமைக்கப்பட்டது. அவர் வேத பாரகனாகவும் கற்றறிந்தவருமாயிருந்தார். அவர் காலையிலிருந்து மதியம் வரை நியாயப்பிரமாண புத்தகத்தை ஜனங்களுக்காக வாசித்தார். அது பாகம் பாகமாக வாசிக்கப்பட்டது. ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும் ஜனங்களுடன் கலந்து அதன் விளக்கங்களையெல்லாம் தெரிவித்தார்கள். ஜனங்கள் மரியாதையினிமித்தம் பிரமாணம் வாசிக்கப்படும் போது நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அதன்பிறகு அதைக் குறித்து விவாதிக்கும் போது அவர்கள் தரையில் உட்கார்ந்தார்கள்.

அது ஒரு பெரிய வேதாகம வகுப்பாக இருந்து, ஆழமான ஆவலை துண்டியது. தெய்வீக பிரமாணத்தின் வார்த்தைகளைக் கேட்ட பொழுது, தாங்கள் பிரமாணத்தை, தங்களால் முடிந்த அளவுக்குக் கூட கைக்கொள்ளவில்லை என்பதை உணர்ந்தார்கள். அவர்கள் மேல் பல்வேறு தண்டனைகளும், சிறையிருப்பு முதலானவை வந்ததற்கான காரணத்தை உணர்ந்து கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட பிரமாணம் தேவன் அவர்களுடன் செய்திருந்த உடன்படிக்கை என்பதை உணர்ந்தார்கள்; அவர்கள் கீழ்ப்படிந்தால் ஆசீர்வாதமும் செழுமையும் கிடைக்கும். கீழ்ப்படியவில்லை என்றால் தண்டனையும் சிறையிருப்பு முதலானவைகள் கிடைக்கும். பாவத்தை உணர்ந்ததால் வருத்தத்தையும் கண்ணீரையும் வருவித்தது. ஜனங்கள் கடுத்துயரத்துடன் அழுதார்கள்.

பிறகு நெகேமியா, எஸ்றா மற்றும் மற்றவர்களும் ஜனங்களிடம் நேரடியாகவும் லேவியர் மூலமாகவும் விளக்கினார்கள். அது அழுவதற்கான நேரமல்ல, மாறாக சந்தோஷப்படுவதற்காக நேரம் என்று கூறினார்கள். அவர்களது பிதாக்கள் செய்த தவறுகளுக்காக தேவன் கொடுத்த தண்டனையின் தீவிரத்தை நினைப்பது மாத்திரமல்ல, அவர்களுக்கு திரும்ப கிடைத்த அவரது இரக்கங்களையும் நினைக்க வேண்டும்; மேலும் விசேஷமாக மறுபடியும் அவர்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தை அனுப்பி, அதன் மூலம் அவருடைய கிருபைக்கு அவர்களை திரும்ப ஏற்றுக்கொள்ளும் அவரது சித்தத்தை குறிப்பிட்டார் என்பதை நினைக்க வேண்டும். முன்னுரைக்கப்பட்ட தண்டனையையும் தேவனுடைய இரக்கத்தையும் அவர்கள் நினைவு கூர்ந்தார்கள். அவர்கள் வருந்தி மனம் மாறும்போது, அவர் அவர்களை மன்னித்து அவர்களை அவரது கிருபைக்கு ஏற்றுக்கொள்வார் என்பதையும் நினைவுகூர்ந்தார்கள். இப்படியாக அவர்களுடைய கண்ணீர்கள் புன்னகையாகவும் அவர்களது துக்கம் சந்தோஷமாகவும் மாறியது,

நெகேமியாவின் செய்தி: “நீங்கள் போய் கொழுமையானதைப் புசித்து, மதுரமானதைக் குடித்து, ஒன்றுமில்லாதவர்களுக்கு பங்குகளை அனுப்புங்கள்; இந்த நாள் நம்முடைய ஆண்டவருக்கு பரிசுத்தமான நாள், விசாரப்பட வேண்டாம்; கர்த்தருக்குள் மகிழ்ச்சியாயிருப்பதே உங்களுடைய பெலன்.”

அவர்கள் நியாயப்பிரமாணத்தை தீர்க்கமாக வாசித்தார்கள்

அறிவிப்பு என்னவென்றால் அவர்கள் “ஜனங்களுக்கு நியாயப்பிரமாணத்தை விளங்கப் பண்ணினார்கள்” என்பதாகும். இன்றைக்கு இப்படிப்பட்ட புத்திமதி மிகவும் வெளியரங்கமாக தேவைப்படுகிறது. தேவனுடைய வார்த்தையை சரியாக புரிந்துகொள்ளாததால் பேர் கிறிஸ்தவர்கள் பாழான நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். “தேசத்தின் மேல் பஞ்சத்தை அனுப்பும் நாட்கள் வரும்; ஆகாரக் குறைவினால் உண்டாகிய பஞ்சமல்ல, ஜலக்குறைவானால் உண்டாகிய தாகமுமல்ல, கர்த்தருடைய வசனம் கேட்கக் கிடையாத பஞ்சம் வரும்” என்று தீர்க்கதரிசி குறிப்பிடுகிற காலமாக இது இருக்கிறது. (ஆமோஸ் 8:11)

அநேகர், தாங்கள் வேத போதனைகளில் பழக்கப்பட்டவர்கள் என்று கற்பனை செய்கிறார்கள். அவர்கள் உண்மையிலேயே இருண்ட காலத்தின் விசுவாச அறிக்கைகளில் பழக்கப்பட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதில் சத்தியத்தோடு தப்பறைகளும் கலந்திருக்கின்றன என்பதை நாம் அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். நமது விசுவாசமும், விசுவாச அறிக்கைகளும் முழுவதும் வலுவாகவும் வேதாகம போதனைகளை குறித்துக் காட்டுகிறது என்றும் கருதுவது நமது பெரிய தவறு. இந்த தவறு முன்னரே அதிக அளவில் இருந்திருக்கிறது. விசுவாச அறிக்கைகள் சரியானபடி வேத போதனைகளை குறிப்பிடுகிறது என்று தவறாக கருதி உயர் பண்புள்ள அநேகர் வேதாகம போதனையை விட்டு விலகிச் சென்றிருக்கிறார்கள். இனி அவர்கள் எந்த கிறிஸ்தவ விசுவாச அறிக்கையையும் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார்கள் என்பது உறுதி. இந்த பிரகாசமான மனங்கள் அவைகளையும் வேதாகமத்தையும் கூட கைவிட்டு விட்டன.

வேதாகம ஆராய்ச்சியை விசுவாச அறிக்கை என்கிற கண்ணாடி இல்லாமல் மீண்டும் தொடர்வதே தேவையான காரியமாக இருக்கிறது. நம் முன்னோர்கள், நமது விசுவாச அறிக்கைகளை ஒருவரையொருவர் துன்புறுத்துவதில் ஈடுபடுத்தியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைக்கு அவற்றை முற்றிலுமாக கண்டனம் செய்கிறோம். அவர்கள் சந்தேகமில்லாமல் நம்மைப் போல நேர்மையானவர்கள். ஆனால் அவர்கள் குறைவான சத்திய வெளிச்சத்தை பெற்றிருந்தனர். அவர்கள் ஒரு இருளான யுகத்தில் வாழ்ந்தார்கள். தேவன், அவரது சிருஷ்டிகளில் கோடிக்கணக்கானவர்களை சித்திரவதை செய்து கொண்டிருக்கிறார் என்கிற நம்பிக்கையினால் நல்லெண்ணம் கொண்ட நமது முன்னோர்கள் தேவனுடைய பெயரால் ஒருவருக்கொருவர் சித்திரவதை செய்தனர். அதை நாம் இப்பொழுது நீதியானது அல்லது அன்பானது அல்லது கிறிஸ்துவை போன்றவர்கள் என்றோ நாம் ஆதரிக்கமுடியாது.

பிறகு ஏன் இந்த விசுவாச அறிக்கைகளை எல்லா விதங்களிலும் சரியானது என்று கருத வேண்டும்? அப்படியிருந்தால் சகோதரர் கேல்வினைப் போன்ற நல்ல மனிதன், எப்படி செர்வடஸ் என்ற ஒரு கிறிஸ்தவ சகோதரரை கழுமரத்தில் ஏற்ற ஆணைப் பத்திரத்தில் கையெழுத்திட்டார்? இது கேல்வினின் வேதாகம கொள்கைகளில் தவறு இருப்பதை நிரூபிக்கிறது. இது எல்லா புரட்டஸ்டன்ட் விசுவாச அறிக்கைகளிலும் இருக்கிறது.

இன்றைக்கு நாம் வைத்திருக்கும் வேதாகமங்கள் ஒவ்வொரு கிறிஸ்தவ வீடுகளிலும் காணப்படுகிறது. நமது முன்னோர்கள் அறிந்திருந்ததை காட்டிலும் அதிகமான வேதாகம சத்தியங்களை நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில் கல்வி அதிகமாக உதவுவது மாத்திரமல்ல, நமது வேதாகமங்கள் மிகவும் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒத்த வசனங்கள், குறிப்புகள் முதலான ஆராய்ச்சிக்கான உதவிகளை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். நாம் லேவியர்கள் மற்றும் இஸ்ரவேலர்களைப் போல வேதாகமத்தை புதிதாக படித்து அதன் போதனைகளை ஜனங்களுக்கு போதிக்க வேண்டிய நேரமில்லையா இது?

ஒரு நாளைக்கு இத்தனை அதிகாரங்கள் படிக்க வேண்டும் என்றோ அல்லது வசனங்களை மனப்பாட பண்ண வேண்டும் என்றோ அல்லது ஞாயிறு பள்ளி பாடங்களை மனப்பாடம் பண்ண வேண்டும் என்றோ நாங்கள் வாதிடவில்லை. வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமே நமது விசுவாசத்தை மறுபடியும் கட்ட வேண்டும் என்று வாதிக்கிறோம். அனைத்து தேவனுடைய பிள்ளைகளும் அவர்களது மனதிலிருந்து அவர்களது விசுவாசக் கொள்கை என்ற கண்ணாடியை நீக்கிப்போட்டு வேதாகமத்தை அதன் வெளிச்சத்தில் புதிதாக படித்தால் ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதம் வேகமாக பின் தொடரும். விரைவில் வேத மாணவர்கள் ஒருவருக்கொருவரும் பிதாவுடனும் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுடனும் ஒன்றாகி வேதாகம வாக்கியங்களில் குறிப்பிட்டபடி ஜீவனுள்ள தேவனுடைய ஒரே சபையாக, ஒரே கர்த்தர், ஒரே விசுவாசம், ஒரே ஞானஸ்நானம், ஒரே தேவனும் பிதாவும் என்று இருப்பார்கள்.

தெய்வீக ப்ரமாணத்தின் வல்லமை

வேறெங்கும் காணமுடியாத நன்மைக்கான சக்தி தேவனுடைய வார்த்தையில் இருக்கிறது. உலகில் சட்ட ஒழுங்கின்மை வளர்வதற்கு உயர் விமர்சனம் அதிக பொறுப்புடையதாக இருக்கிறது. “கர்த்தருடைய வேதம் குறைவற்றதும், ஆத்துமாவை உயிர்ப்பிக்கிறதுமாயிருக்கிறது.” அதாவது ஜீவனை மறுபுறமாக்குகிறது. நமது கல்லூரிகள் மற்றும் மத கல்வி நிலையங்களின் உயர் விமர்சனங்கள் வால்ட்டேர், தாமஸ் பெயினே மற்றும் ராபர்ட் இங்கர்சால் போன்றவர்களைக் காட்டிலும் பயங்கரமான அழிவு வேலைகளை செய்துக் கொண்டிருக்கின்றன. கல்லூரிகளில் உள்ள மாணவர்களில் நான்கில் மூன்று பங்கினர் கடந்த முப்பது வருடங்களில் வேதாகமத்தை விசுவாசிக்காதவர்களாக ஆகியுள்ளனர். அவர்கள் மற்றவர்களின் விசுவாசத்தை பலவீனப்படுத்தவே தங்களது செல்வாக்கை விடாமுயற்சியுடன் பயன்படுத்துகின்றனர். நம்பிக்கையின்மைக்கு வழிநடத்துகிற தப்பறைகள் மற்றவர்களின்மேலும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. வேதாகமமே ஒரு படிப்பாக இருக்கிறது. அது போதிப்பதை நம்ப வேண்டும். நம்முடைய முந்தைய விசுவாச கோட்பாடுகளுக்கு இசைவாக இருந்தாலும், மாறுபாடாக இருந்தாலும் வேதாகமம் போதிப்பதை விசுவாசிக்க வேண்டும்.